

gaaende et Kendskab det ærede Medlem viser til mine Mandagsartikler, siden han var i Stand til næsten ordret at citere en Artikel, som jeg har skrevet for et halvt Aars Tid siden.

Jeg vil fremdeles raade det ærede Medlem til, naar han fremtidig søger at finde Uoverensstemmelser i andres Udtalelser, da at være lidt mere opmærksom, end han ved denne Lejlighed har været. Det gør ikke noget opmuntrende Indtryk, naar det viser sig, at det ikke er mig, der har talt imod mig selv, men at det er det ærede Medlem, der ikke har forstaaet, hvad jeg har sagt. Han anførte en Række Eksempler. Det ene Øjeblik skulde jeg have udtalt min Glæde over Regeringspartiets Tilslutning til den direkte Beskatning, og det næste Øjeblik skulde jeg have gennemheglet Regeringspartiets Skattepaalæg. Han fandt, at der var en Uoverensstemmelse deri. Dermed hænger det saaledes sammen, at den Tilslutning, vi fra Regeringspartiets Side have faaet til vor Opfattelse, er en platonisk Tilslutning, som staar paa Papiret, og som jeg udtrykte en ikke synderlig overvældende Glæde over, medens jeg, derimod fandt, at den praktiske Tilslutning vilde have været ulige mere kærkommen, men den var det unægtelig grumme lidet bevendt med. Det ærede Medlem sagde, at jeg det ene Øjeblik havde sagt, at vore Ændringsforslag vilde fuldstændig omkalfatre hele Skattelovgivningen, og det næste Øjeblik havde jeg fremhævet, at der var kun en Gradsforskel mellem den Indkomstskat, Regeringen, og den Indkomstskat, Socialdemokratiet vilde opkræve af en vis forholdsvis velstillet Medborger. Jeg skal her erindre det ærede Medlem om, at foruden Indkomstskatten have vi Formueskatten, og for dette Forholds Vedkommende er det der, Tyngdepunktet ligger. Vore Forslag maa betragtes som et Hele i social Henseende. Der er derfor ingen Modsigelse her.

Det ærede Medlem fandt — jeg noterede hans Udtryk, jeg tror, jeg gengiver dem ordret —, at jeg det ene Øjeblik vilde give det Udseende af, at vi vilde varetage Detailhandlerne's Interesser med Hensyn til Brugsforeningernes Skattepligt, medens jeg det næste Øjeblik paaviste, at Detailhandlerne i og for sig ikke vilde have nogen Gavn af denne. Jeg maa spørge det ærede Medlem: Hvor have vi nogen Sinde sagt, at vi i Spørgsmaalet om Brugsforeningernes Skattepligt vilde varetage Detailhandlerne's Interesser? Det er ikke vor Tanke. Vi have fremhævet den Modstand,

der er rejst fra Detailhandlerne, og dernæst, at vi i Brugsforeningernes egen Interesse og i hele det forbrugende Samfunds Interesse fandt, at det vilde være heldigt at gennemføre Brugsforeningernes Skattepligt. Det var i øvrigt her en Glæde for mig at høre, at den højtærede Finansminister rent personlig i det hele og store havde samme Syn, som jeg fremsatte.

Den ærede Ordfører anførte med alle Tegn paa — jeg ved ikke, hvad for et Udtryk jeg skal bruge — Forargelse, Entrüstung, kan jeg maaske sige, hvordan vore Ændringsforslag vilde betyde, at en Familie med 2,000 Kr. i København kom til at betale 7 Kr. 50 Øre, paa Landet 12 Kr. 75 Øre. Hvilken Forskel mellem den Maade, hvorpaa vi vilde behandle de københavnske Skatteydere, og den Maade, hvorpaa vi vilde behandle Skatteyderne paa Landet! Han nævnede en hel Del andre Eksempler, og vi skulde altsaa ville favorisere Bybefolkningen paa Landbefolkningens Bekostning. Jeg ved ikke, om Tanken er, at den Sammenligning skal bruges som et Agitationsmiddel mod os ude paa Landet. I saa Tilfælde vil jeg dog raade til at lade være dermed. Jeg synes, det ligger for langt borte. Det ærede Medlem maa dog vide, at den Forskel mellem Skatten i By og paa Land, som vil fremgaa af vore Ændringsforslag, for saa vidt de vedtages, er det ikke os, der have opfundet, men det er Regeringen og Regeringspartiet selv, som i 1903 og nu paa ny have foreslaaet de forskellige Erdrag i By og paa Land, baade de almindelige Erdrag og Børneerdragene. Vi kunde med nøjagtig den samme Entrüstung fremhæve, hvordan det ærede Medlem og hans Parti vilde favorisere Bybefolkningen paa Landbefolkningens Bekostning. Efter Regeringsforslaget vil en Familie med 1,200 Kr. i Indtægt og 2 Børn komme til at betale 2 Kr. 25 Øre i København og 6 Kr. paa Landet. Med samme Ret kunde vi da karakterisere Regeringspartiet som et særlig byvenligt Parti, og det er der dog vist egentlig ikke nogen Anledning til at gøre.

Jeg tror nu ikke, det vilde være vanskeligt at paavise visse Inkonsekvenser hos den ærede Ordfører og navnlig paa et meget afgørende Punkt, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Korrektheden af Ligningen paa Landet. Nu har jeg ikke haft Lejlighed til at læse Fortrykket fra i Dag, og Fortrykket fra i Forgaars har jeg kun ganske flygtigt læst igennem, men der er en betydelig Nuanceforskel mellem den Maade, hvorpaa det ærede Medlem udtalte sig i Forgaars, og den, hvor-